

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Ungvári Renáta ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Formanek Zoltán ügyvéd által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2.G.40.300/2011/7. számú végzésével kijavított, 2012. január 18. napján kelt 2.G.40.300/2011/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezését nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.000 (ötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes 2009. július 21-én fuvarmegbízást adott a felperesnek ... viszonylatában 17 paletta 10.200 kg vakolóanyag 2009. július 22-i felrakással, másnapi lerakással történő fuvarozására 400 euró + ÁFA fuvardíj ellenében.

A fenti fuvarfeladatról kiállított CMR fuvarlevélre a címzett a kiszolgáltatáskor fenntartást vezetett, rögzítve, hogy az áru sérülten érkezett, melyről kárfelvételi jegyzőkönyvet vett fel; a 2009. július 23-án kelt, a címzett és a gépjármű vezetője által aláírt jegyzőkönyv szerint a sérült áru értéke 1.232,23 euró, 115.044 forint a vám és az ÁFA, 15.000 forint a rakodási díj, a takarítási és az elszállítási díj még előre nem meghatározható.

A felperes 2009. július 31-én 2009. szeptember 14-i fizetési határidővel 400 euró fuvardíjról állított ki számlát az alperes felé, hivatkozva a fenti fuvarfeladat teljesítésére.

A ... Kft. 2009. augusztus 5-én 214.600 forint takarítási és hulladékelszállítási díjról állított ki ... sorszámu készpénzfizetési számlát a címzett részére.

Az ... Zrt. 2009. augusztus 31. napján kelt levelében tájékoztatta a felperest, hogy nemzetközi fuvarozói felelősségbiztosítási szerződése alapján árukár, kárányos vám költség és rakodási díj címén 306.893 forint kárt térít meg, a CMR Egyezmény 23. cikkére figyelemmel az ÁFA, a takarítási és az elszállítási költség kifizetésére nincs lehetőség.

A felperes 400 euró fuvardíj és járulékaik megfizetése iránt fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő; ellene az alperes ellentmondást nyújtott be, melyben arra hivatkozott, hogy a rakomány nem megfelelő rögzítése miatt a fuvarozás során árukár keletkezett, és megbízója felé az árukár és annak járulékos költségei nem kerültek teljes mértékben kifizetésre.

A perré alakult eljárásban a felperes a keresetében kérte az alperest kötelezni 400 euró fuvardíj és annak 2009. szeptember 15-től a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata megfizetésére, hivatkozva arra, hogy a fuvarfeladat teljesítése folytán az alperes a Ptk. 379. §-a szerinti pénzbeli szolgáltatással tartozik; az általa hivatkozott árukár a felperes biztosítása alapján rendezést nyert.

Az elsőfokú bíróság figyelmeztetése ellenére az alperes jogi képviselő nélkül járt el, a nevében nyilatkozó törvényes képviselő érdemi ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a címzett vele szemben 214.600 forintos kárigényt érvényesített takarítási költség címén, mely a biztosító kárrendezése során nem térült meg, ezen költség kifizetését állítva annak beszámítását kérte felperes kereseti követelésébe.

Az elsőfokú bíróság 2.G.40.300/2011/7. számú végzésével kijavított, 2012. január 18. napján kelt 2.G.40.300/2011/6. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400 euró tőkét, annak 2009. szeptember 15. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes, az Európai Központi Bank által megállapított kamatláb hét százalékkal növelt mértékét mint késedelmi kamatot, továbbá 22.700 forint perköltséget, felperes ezt meghaladó keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a peres felek között az 1971. évi 3. számú tvr. (CMR) hatálya alá tartozó, a Ptk. 488. § (1) bekezdése szerinti nemzetközi közúti áru fuvarozási szerződés jött létre, melyben foglaltaknak a felperes eleget tett. Ebből következően fuvardíj követelése megalapozott, melynek teljesítésével az alperes a Ptk. 298. § a) pontja szerint késedelembe esett a fuvardíjról kiállított számla esedékességét követő napon, 2009. szeptember 15-én. Felperes késedelmi kamatigényét az elsőfokú bíróság részben utasította el, az euróban történő

marasztalásra figyelemmel nem a Magyar Nemzeti Bank által megállapított jegybanki alapkamatot, hanem az Európai Központi Bank által alkalmazott kamatlábat vette figyelembe.

Az elsőfokú bíróság az alperes védekezését hatálytalannak tekintette, figyelemmel arra, hogy a Pp. 23. § (1) bekezdés d) pontjára figyelemmel megyei bírósági hatáskörbe tartozó perben felhívás ellenére jogi képviselőről nem gondoskodott, utalt arra is, alperes nyilatkozata bevárása a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdése szerint mellőzhető volt, tekintve, hogy felhívás ellenére a védekezésében előadottakra bizonyítékot nem csatolt, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Az ítélet ellen az alperes - jogi képviselője útján - fellebbezést terjesztett elő, melyben arra hivatkozott, a követelés jogalapja és összege egyaránt vitás, figyelemmel az 1971. évi 3. sz. tvr. 25. cikkében, 23. cikk 1., 2. és 4. pontjában foglaltakra, valamint alperes azon nyilatkozatára, mely szerint az egyéb járulékos költségek (... számú számla) nem kerültek kifizetésre.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében helyes indokai alapján az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan vette figyelembe, hogy felhívása ellenére az alperes jogi képviselőt nem bízott meg; az a körülmény, hogy a marasztaló ítélet kézhezvételét követően jogi képviselőt hatalmazott meg és fellebbezést terjesztett elő, nem indokolja az első fokú határozat hatályon kívül helyezését, illetőleg megváltoztatását.

A Fővárosi Ítéltábla a jogorvoslati eljárás során a kereset részbeni elutasítására vonatkozó ítéleti rendelkezést nem érintette, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság határozata e körben - fellebbezés hiányában - a Pp. 228. § (3) bekezdése alapján jogerőre emelkedett.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a jogvita elbírálásához a tényállást a felek nyilatkozatai helytálló figyelembevételével tárta fel - a Pp. 73/A. § (1) bekezdés b) pontja és 73/B. § (6) bekezdése megfelelő alkalmazásával tekintette az alperes akként, mint aki az ellentmondáson kívül a perben nyilatkozatot nem tett -, és abból helyesen vont következtetést a kereset megalapozottságára.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek között a Ptk. 488. § (1) bekezdése szerinti fuvarozási szerződés jött létre, melyre a Ptk. 506. § (1) bekezdésén keresztül az 1971. évi 3. számú tvr.-el kihirdetett Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló Egyezmény (CMR) irányadó.

A per nem vitás adatai szerint a perbeli fuvarfeladatot a felperes teljesítette, a szerződés szerinti fuvardíj összegét igazolta, továbbá a fuvarozás során árukár keletkezett, mely a felperes felelősségbiztosítása alapján 306.893 forint erejéig az ...

Zrt. kifizetésével rendezést nyert; ezt meghaladó, a CMR 17. cikk 1. pontján fennálló kárigényt az alperesnek kellett bizonyítania, melynek nem tett eleget.

Az alperes az ellentmondását arra alapította, hogy a teljes árukár és a járulékos költségek nem térültek meg; ezen - összepszerűen továbbra sem pontosított - előadását a fellebbezésében is fenntartotta, kiegészítve a CMR 25. cikkében, 23. cikk 1., 2., 4. pontjában foglaltakra hivatkozással, kifogásolva az ... számú számla kifizetésének az elmaradását.

Az alperes ezen védekezése az alábbiak szerint nem helytálló.

A címzett és a gépjármű vezetője által közösen felvett, 2009. július 23-i kárfelvételi jegyzőkönyv, valamint az ... Zrt. 2009. augusztus 31-i levele egybevetéséből arra vonható következtetés, hogy a biztosító árukárt, kárányos vámköltséget és rakodási díjat térített, ezt meghaladó körben a felperest kárfelelősség nem terheli.

A CMR 25. cikk 1. pontja szerint megsérülés esetében a fuvarozó köteles megfizetni az árunak a 23. cikk 1., 2. és 4. pontja szerint meghatározott értéke alapján kiszámított értékcsökkenés összegét.

A CMR 23. cikk 1., 2. pontja az áru értékcsökkenésének a meghatározására irányadó; a 4. pont - a fellebbezésben foglaltaktól eltérően - az áru részleges vagy teljes elveszése esetén írja elő a fuvardíj visszatérítésére vonatkozó kötelezettséget; megsérülés esetén a vám és az áru fuvarozása alkalmával felmerült egyéb költségek igényelhetők a sérülés arányában. Egyéb kártérítésre nincs lehetőség, kivéve a fuvarozót terhelő szándékosság vagy súlyos gondatlanság esetén (CMR 29. cikk), erre azonban az alperes nem hivatkozott és peradat sem merült fel.

A fenti jogszabályi rendelkezésekből következően az áruban bekövetkezett értékcsökkenésen, kárányos vámköltségen felül az alperes az áru fuvarozása alkalmával felmerült egyéb költségekre támaszthatna igényt, ebbe a körbe tartozó követelést azonban nem nevesített. A fellebbezésben hivatkozott ... számú számla az iratok között nem lelhető fel, a takarítás és hulladékszállítás 214.600 forintos költségéről kiállított készpénzfizetési számla sorszáma ... sorszámu, továbbá ezen költség sem tartozik a CMR 23. cikk 4. pontja szerinti, az áru fuvarozása alkalmával felmerült egyéb költség körébe.

Minderre figyelemmel az alperes védekezése fent kifejtettek szerinti eredménytelensége, felperes teljesítése és ennek pénzbeli ellenértéke bizonyítottsága okán az elsőfokú bíróság a Ptk. 448. § (1) bekezdése alapján helytállóan adott helyt felperes fuvardíj követelésének.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak eltérő tényállás megállapítására, illetőleg eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes másodfokú perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §

(5) bekezdésében foglaltak alkalmazásával - figyelembe véve a felperes képviseletében eljáró jogi képviselő ÁFA-mentességét - 5.000 forint jogi képviseleti munkadíjban került meghatározásra.

A Fővárosi Ítéltábla a határozatát a Pp.256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2012. október 11.

. Felker László s. k.,

mb. tanácselnök

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Csányi Terézia Katalin s. k.,
bíró